

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, num. 20, botiga BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA 8 rals, Cuba y Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

LOS ARLEQUINS.

—Ave Sagasta, VIVITURI te salutant.

dos sous: l' un com á Capità general y l' altre com á general en jefe.
Ja ho veuen quin luxu. Per fusellar á un trist soldat avants no 's necessitaven més que quatre balas de plom... Are ademès se necessita un sou de general en jefe.

A Oran, segons escriu lo cònsul de aquella ciutat, hi ha més de 50,000 espanyols en vaga, que van pèls carrers demanant caritat.
¡Infelissos! Han fugit de la miseria promoguda pèls conservadors, y ni fora del seu país troban millor fortuna que aquí.
Qualsevol diria que duhen á sobre la mala mirada del malagueño.

Son molts los conservadors que desfilan de 'n Cánovas se 'n van ab en Sagasta.
Lo que aixís procedeixen demostren gran finura de olfato.
A través dels fums del pressuqueto senten olors molt estranyas per quant vingan certs debats y exclaman mitj escamats: fugim que hi haurá castanyas.

L' audiència de la Cornuá ha dictat fallo condemnant á presiri com á autors de falsedats electorals als electors de un districte de Galicia que van donar los vots del candidat de oposició al ministerial.
Y lo més xocant es que las Còrts van donar per vàlida y legal aquella transferencia de vots, aprobant l' acta del diputat falsificat.
Resultat: que per un mateix fet hi ha qui haurá anat á las Còrts com á legislador y pare de la patria y qui anirà á presiri.
Espanya será, si volen, una nació molt desgraciada; pero confessin que no n' hi ha un' altra al mon que siga al mateix temps, més divertida.

En lo nou Códich penal s' aumentan los cassos en que podrá aplicarse la pena de mort.
¡Magnífich!
Mentres los paissos més adelantats van abolintla, y 'ls que no, l' atenúan, considerantla un resto dels temps bárbaros, aquí s' agrava y s' aumenta.
¡Gloria al partit conservador!

Al bisbe Catalá, trobantse l' altre dia á l' iglesia del Pi sentat en un trono y sota dossier, li va caure 'l dossier y li va fer un nyanyo al front.
No hi ha res més perillós que seure en un trono.

Com qu' estich pendent de un fallo respecte á l' influencia que pot tenir un torero en certas regions, permetin que 'ls donga dos noticias.
Primera: En Romero Robledo de retorn de Antequera va passar per Córdoba y allà va apoderarse d' ell en Lagartijo, entretenintlo de manera que 'ls conservadors van quedar-se sens poderli dir una paraula.
Segona: L' espasa Mazantini ha anat á oferir los seus respectes á la familia real.
Y prou, qu' en materias de toreig es molt fácil una cullida... Jo 'n tinch ja l' experiencia.

Sembla que 'l dia 2 de janer se reuniran las Corts. Després del 2 ve 'l 3.
Y 'l 3 es l' aniversari de aquella feta que va immortalisar al general Pavia, y que va excitar l' entusiasme de la gent conservadora.
¿Y no hi haurá ningú que aquest any los donga gust?

A Canton los xinos han fet tancar totas las capellas y han arrasat lo barri dels catòlics.
Aquestos, á pesar de rebre, no tindran més remey que aplaudir als xinos.
Elis defensen la unitat religiosa del seu país.

Ultimament ha estat á Barcelona 'l general Topete y ningú se n' ha adonat.
Si hagués vingut al any 68 hi hauria hagut iluminacions y domassos.
No hi ha res qu' engrandeixi tant als homes com las revolucions; y no hi ha res tampoch que fassa tornarlos tant petits com las reaccions.

Lo Sr. Becerra s' ha declarat partidari del sufragi universal, y encare més que aixó: lo Sr. Becerra desitja que las donas tingan vot y prenguin part en las eleccions.
Jo ja ho veig: quan se perdan los bous se buscan las esquellas.
L' esquerra ha perdut als homes y busca á las donas.
Ha mort á Madrid lo Sr. Güell y Renté. Era un home de cor. A conseqüencia de haver delingut, sent

jove, un carruatge desbocat en que hi anavan dos infantas d' Espanya, se casá ab una d' ellas, vencent la obstinació dels governs moderats que 'l perseguian á mort.
Militá durant molts anys en lo partit progressista, y per últim doná 'l pas que correspon á tots los homes que estiman sincerament la libertat: se feu republicá.
Havia hereditat una fortuna: era benéfich y desinteressat y ha mort tant pobre, que no tenia més que la roba. Pero ha deixat un gran caudal d' honra, alguns llibres que valen molt, y molts, pero molts cors que lamentan la seva pérdua.

Quan se vá fer lo tractat de Fransa, deyan los sagastins per disculparse: «Es que ja 'l varem trobar preparat pèls conservadors»
Are 's fá 'l tractat ab Inglaterra, y 'ls conservadors per disculparse, diuen: «Es que ja 'l varem trobar preparat pèls sagastins.»
Si fos una honra aixó de fer tractats, tots la voldrian; pero no ho es, ni molt menos, y 's tiran lo mort á sobre.
Y 'l mort es lo país.

¡Ay, qui fós á Corea!
Hi ha en aquell país dos partits: lo partit xino y 'l japonés, ó com si diguessem, lo partit conservador y 'l partit sagasti. Los japonesos se creman de que 'ls xinos governin feya ja molt temps, y un dia s' empipan, arman una conspiració y degollan á tot lo ministeri nombrantne un altre dels seus.
Pero 'ls xinos s' empipan també, y á lo millor ¡zas! arman una conspiració y degollan á tots los ministres japonesos.
Y 'l rey munta á caball y camas ajudeulo.
No hi puch fer mes. ¡Ay! Lo cor se me 'n vá á Corea!

ULTIMA HORA.

¿Qué no saben lo que passa?
¡Oh! ¿Es dir que no 'n saben res?
¿Pues com rediable s' ho han pres ab tantissima catxassa?
Si senyors, hi ha novedats; ¡hi ha grans novedats! ¿ho entenen?
¡Y quinás! Ja 'ls dich que tenen de quedar-se esgarriats.
Sé d' una manera certa que quan comensí á explicá, desseguida farán ¡aaaaah! ab un pam de boca oberta.
Pero... en fi; no divaguem y aném á la gran qüestió...
¿Ja están en disposició?
Pues á escoltar: comensém.
¡Vá! Primera: á horas d' ara, en aquest mateix moment, lo mónstruo se 'n vá á un convent decidit á ferse frare.
Un telégrama rebut á las cinch del demati explica la cosa així:
«En Cánovas ha tingut un somni avuy tot dinant.
»Sense acabarse la truyta que menjava, á corre-cuyta ha fet dimisió volant, y al moment ha enviat á dí tothom y ab tota urgencia, que per rahons... de prudencia se fa frare caputxi.»
¿Qué 'ls sembla? ¿hi ha cap persona que 's quedi sense assombrarse?
Pues tornin á prepararse: ara veuran la segona.
En Zorrilla, ab molt misteri, ha entrat avuy á Madrid, per cuydarse desseguit de forma un nou ministeri.
Més de set cents generals l' hi han dit si 'ls necessitava, y ell ha respost que 's fiava no més dels municipals, Fa dugas horas que mana per arreglá aquest enredo: á n' en Romero Robledo l' ha fet bisbe de l' Habana; á n' en Sagasta 'l vol fer contra-almirant de la Porra, y al senyor duch de la Torre vigilant del seu carrer.
Tercera, (aquesta es més gran:) en Pidal, l' idol mestis, ahí al tardet, d' improvís va tornarse protestant.
Los neos de tot arréu de disuadirlo han probat; pero ell los ha despatxat casi á puntadas de peu.
Ab los seus fillets angélics, tirant un carret petit, se passeja per Madrid venent llibres evangélics.
Lleó XIII, al sapigué una noticia tant rara, diu que ha trasmutat la cara y s' ha mort sense dir ré.

Y ara en Pidal, que vigila y vol veure si s' hi arrapa, treballa per fe ser Papa á n' en Sunyé y Capdevila.
¡Eh! ¿qué tal? ¿no 'ls ha sorprés?
¡Tres noticias de primera!
Pero ara vé la darrera que las mata á totas tres.
En Mañé y Flaqué, (un ministre dels que 'n Zorrilla ha nombrat,) per comensá, ha practicat al Tresor un gran registre.
Ha obert ab treballs y penas las arcas de la nació,
Y ¡oh sorpresa! ¡oh admiració! ¡oh portentó!... ¡Estavan plenas!
Y no plenas d' canalls ó ratas, com mols pretenen; sino de sachs que contenen millons y millons de galls.
Vels 'hi aquí, lectors caríssims, las novas á que he aludit, y que ara jo hi recullit per conductes formalíssims.
Suposant que pot ocorre que hi hagi qui no 'n sab res, convindria que vostres procuressin ferho corre.
Y si algú 's permet duptá trobant aixó extraordinari... que consulti al calendari y miri 'l sant de demá.

C. GUMÁ.

SAGASTA, Martos, Moret y no sé qui més s' han unit per treure á n' en Cánovas de la taula del presupuesto.
Pero en Cánovas s' hi arrapa y será molt difícil que s' alsi.
Nada: aixó s' arregla de un' altra manera: una empenta y que tot se 'n vaja á rodar.

Próximament s' estrenará en lo Teatro Romea á benéfich del galan jove Sr. Fuentes, un monólech del nostre estimat company C. Gumá titolat: *Ecce Homo*.
No tèn res que veure ab la passió... Es á dir si: tèn que veure ab la passió de riure.

Ja s' acostan á xeixanta las denuncias fetas contra periódichs de Madrid, desde la jornada de Santa Isabel. Dels periódichs de provincias no 'n parlem, que son mollíssims los denunciats.

Los mónstruos conservados se 'ls menjan de dos en dos; mes débil queda 'l partit... ¡Si es un sach de mal profit!

Histórich.
Un amich mèu que viatjava per la montanya de Catalunya entrá en una barberia.
—¿Qué se li ofereix? pregunta 'l barber.
—Voldria que m' afaylès.
—Está bè... ¿Vol que l' afayti ab máquina?
—¡Vaya uns adelantos!... ¡Afeytar ab máquina!—va pensar l' amich; pero per assegurar-se millor dels intents del rapa-barbas, li digué:
—De primer ensenyim la máquina, y veurém.
Y 'l barber va ensenyarli ¿qué dirian? Una bronja.
Estava tant avesat á dar sabò ab la mà, que per ell una bronja era una máquina.

Dels 800 capellans que conta 'l bisbat de Barcelona n' hi ha 700 que s' han posat de acord per regalar una ploma á n' en Llauder, director del *Correo Catalan*.
Setcents capellans que cambiarian ab gust la teula per la boina y la boca del calze per la boca del trabuch y 'l flam del incéns pèl de la pólvora...

Ruca el inferno
Brame Mañé...

Los conservadors continúan divertintse ab los esquerans.
Temps endarrera deyan á n' en Martos:—Allá ahont hi haja en Cristino hi haurá 'l partit liberal.
Are en Cristino se 'n ha anat ab en Sagasta, y li diuen caragirat y variable.

Pero com qu' ells en materia de armar maranyas no s' hi descalsan, vels 'hi aquí que are proclaman la jefatura liberal de 'n Lopez Dominguez.
«En Lopez Dominguez, diuen, es l' únich jefe del partit liberal.»
¡Pobre general! Es com si li clavessin un INRI sobre 'l ros.

Los esquerrans forman un partit predestinat... A lo mellor se 'ls rifan.
—¡Bola vá!

L'arquebisbe de Granada ha condemnat lo discurs universitari del Sr. Morayta, excomunicant als seus lectors.

Ay, ay, ¿a quina hora 's lleva, senyor Arquebisbe?

La colocació dels capelos als cardenals que 'ns ha regalat lo papa, ¿quán dirian que ha costat? 49,000 pessetas.

De las quals se n' ha endut una bona part l' enviat de Lleó XIII en calitat de propina.

Lo dia que torni a escullir carrera tirarè per fabricant de cardenals.

Es una industria que dona molt.

Los conservadors mentres dinan llegeixen, y are que hi ha tants elements que s' agrupan ab en Sagasta, repassan l' historia y troban que la coalició de 1851 a 1853 contra en Bravo Murillo, vá produhir la revolució del 54 y la coalició formada al 66 contra en Gonzalez Brabo, vá produhir la revolució del 68.

De manera que la coalició actual.... Pero are en Bravo Murillo es mort y en Gonzalez Brabo també....

No hi fa res lo gran que es que 's fassa y lo que menos li faltaran serán bravos.

Llegeixo en un mateix telégrama:

«Lo Tribunal Supremo ha confirmat la sentència absolutent als apóstols de Cádiz y ha acordat privar de la matrícula de honor als alumnos que la disfrutavan.»

Ja ho saben los estudiants que ab lo seu talent y ab la seva aplicació s' havian conquistat una matrícula de honor: no s' encaparrin estudiant.

Y antes que per metjes, tirin per apóstols.

A més de l' *Esquerra Dinástica*, que ha ressucitat, los esquerrans pensan publicar dos periódichs més. Dos y un tres.

Tres órganos, ó com si diguessim, l' órgano de la vista, l' del oído y l' del olfato. Mirar, escoltar y enumerar.

Tot menos menjar y tocar.

Histórich.

Anavan dos visitant los carrers per veure las firas y festas, quan al entrar á la Rambla, l' un diu á l' altre:

—¿Qué 't sembla aixó?

—Home, d' aixó val més que no 'n parlém, no véus que hi ha roba estesa?

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—*Quin-qué.*
2. ENDAVINALLA.—*Castanyas.*
3. TRENCA-CLOSCAS.—*Santa Coloma de Gramanet.*
4. TERS DE SÍLABAS.—*MA TA RO
TA RRA SA
RO SA DA*
5. GEROGLIFICH.—*La persona té trenta duas dents.*
Han endevinat totas las solucions los ciutadans Pere Miquel, Pau Xarrica y N. F. P.; n' han endevinadas 4 Un Nicodemus y Peret Torres; 3, Un Forner y Un Arpista; y 2 no més, A. Sans y A. Vila.

XARADA.

Anavam de romeria,
y la noya den Badó
me digué ab salameria:
—Si 's tercera prima aixó
tersa—dos alló també,
perque sinó lo total
si 'ns véu fer tant l' animal
nos tiraria al carré.

AGULETA.

SINONIMIA.

Anant total l' altre dia
de repent un xicotot
al entrá a la Fústeria
va tirarme un tros de tot.
NAS DE PUNTA INGLESA.

CONVERSA.

—Que hi portas aquí, Noy gran?
—Vi, Angelet, que vols venir?
—Ahont vas?
—Al carrer de la...
...entre tots dos ho haven dit.
NOY DE LA XERA.

ROMBO.

Primera ratlla vertical y horisontal, consonant; se-

gona, un número; tercera, un amaniment; quarta, un fenómeno metereológico; quinta, una vocal.
PEPET DE ARENYS DE MUNT.

GEROGLIFICH.

KIT.

ab

L @

×

l Jener

IT

roba

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciutadans D. Valls, Un noy que no es noy, T. M., Orellu del Bruch, Pau Patrica y Pallfeo: *Lo que 'ns envian aquesta setmana, no 'ns serveix.*

Ciutadans A. Sans y A. Vila, Nas de punta inglesa, Garon-han, C. Pi-lo, Pansa pansida, Microbi de las dents grossas, Cap-vert del Masnou, Esteve del H. Pau Marrinx y Un Agustinet: *De lo que 'ns envian insertarem alguna cosa.*

Ciutada Jenani: Gracias pels seus bons desitjos que confiem verels realisats: per insertarse la xarada en l' últim numero de *L' Esquella* la varem rebre tart: esta bé, lo mateix que l' endavinalla. —Pepet del Carril: Observi que las festas ja son passadas y més val no parlarne, perque podriam cansar al lector. —J. Baucell Prat: La poesia la trobém fluijeta. —Bonifaci Malcarat: Una vegada celebradas las festas, l' article pert l' oportunitat. —J. A. y R.: En la poesia hi ha p'ca espontaneitat. —Nyicris: Insertarem lo que 'ns envia. —P. M. R.: Lo que 'ns remet correigit, podrá insertarse.

D. QUIJOTE DE VALLCARCA

PASSEIG CÒMICH-TRÀGICH-EXTRAORDINARI

PER

C. GUMÀ

Forma un elegant tomet en quart, esmeradament imprés sobre paper satinat

Preu: DOS rals.

Se ven en la libreria de Lopez, Rambla del Mitj, 20, y en las principals librerias y kioscos y en casa 'ls corresponsals de LA CAMPANA.

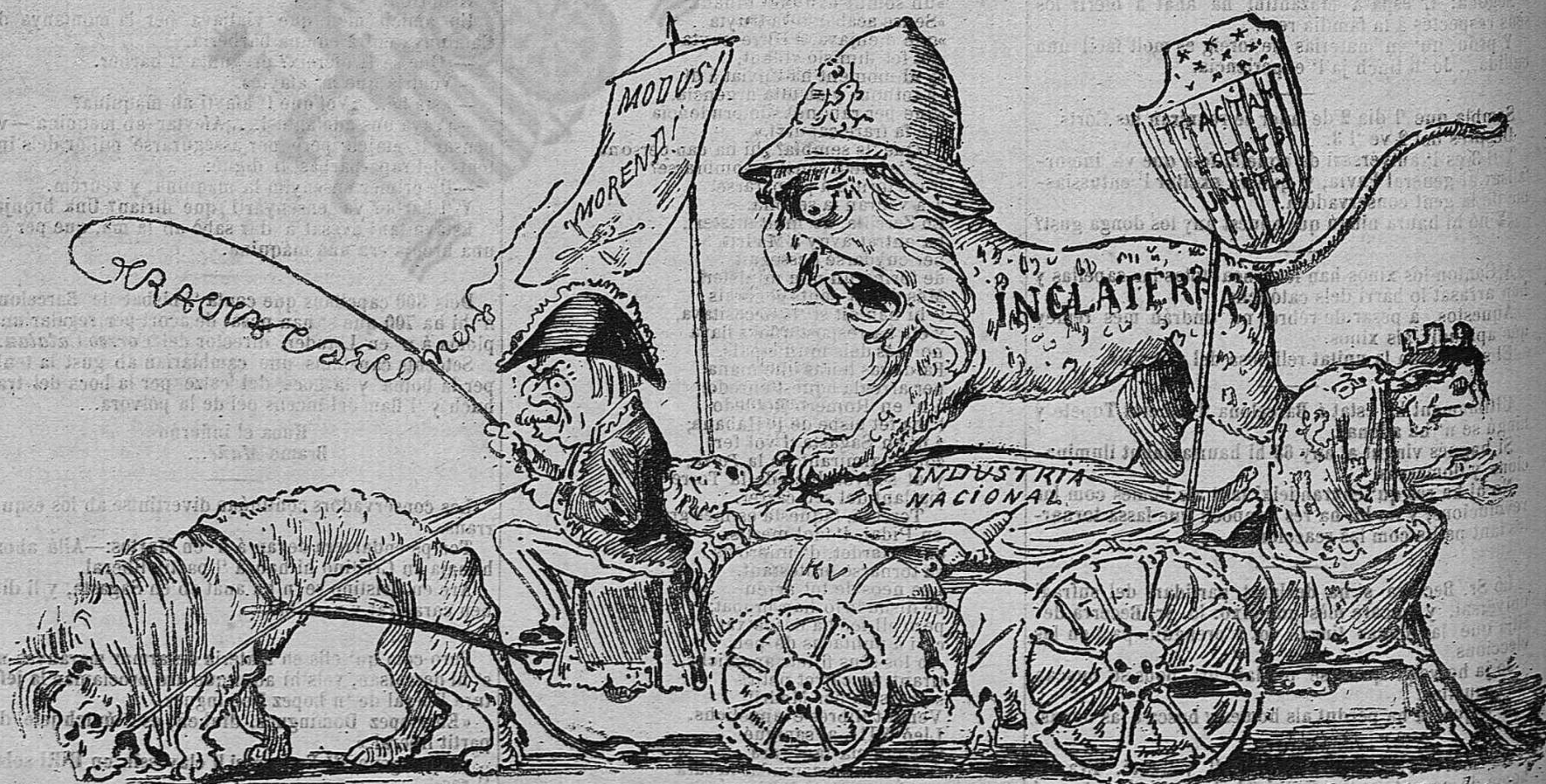
ALMANAQUES AMERICANOS DE PARED—Grande y variado surtido en formas, tamaños, dibujos y precios, desde 2 reales en adelante.—Libreria de Lopez, Rambla del Centro, 20

LIBROS PARA AGUINALDOS Y REGALOS—Con preciosas laminas en negro y colores, encuadernaciones de lujo. Surtido completo.—Libreria Lopez, Rambla del Centro, 20.

LOPEZ, Editor —Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

PROYECTO DE «LA CAMPANA».

Lo carro que faltava á la cabalgata.